

fra Indtægten draget Omkostningerne ved Opkrævningen? Der kan være Noget, der kan have en anden Betydning, der kan være Noget, der kan have Karakteren af Skatteudskrivning — thi Amtsforvalterne hos os ere udskrivende og opkrævende, desværre, men det er saa — men det maa deles, eller ogsaa maa man lade være at forsøge det hele System. Ja, selv disse faste Skatter, Bygningskatten osv., Alt, hvad der vedkommer Bygninger paa Landet, staaer opført heelt og holdent, saa at man skalde troe, at det slet ikke koster Noget at opkræve dem; derimod er der opført, hvad det koster at opkræve Skatterne i Byerne. Dertil svarer man: Ja, det ene opkræves mod Procenter, saa at man veed, hvad det koster, og det andet opkræves af faste Embedsmænd, som have Andet at bestille, derfor kunne vi ikke gjøre Overslag over, hvad det koster; men Inkonsekventien er ligesuldt tilstede, det viser kun, at naar man skal til at gennemføre Systemet, kan man, hvor det vilde være af størst Vigtighed, og hvor det dreier sig om de største Summer, ikke gennemføre det. Derfor er det meget bedre ikke at forsøge derpaa, saa kommer man ikke i nogen Vanskelighed. Den ærede Finantsminister har været med i saa mange Forhandlinger om dette Punkt og har været saa fuldt overbevist med os Andre om, at det burde være saaledes, som vi lidt efter lidt have arbejdet os hen til, men derimod netop ikke saaledes, som det nu foreslaaes, at jeg er overbevist om, at han ikke vil have Noget imod, at man vender tilbage til det, som jeg for min Part anser for det Rigtige. Jeg har nu i det Væsentlige udtalt mig om det, der frembyder sig for den almindelige Betragtning. Jeg skal imidlertid, førend jeg forelader Indtægtsfiden, endnu gjøre opmærksom paa — det gjælder hovedsagelig Justitsministeren — at jeg vil skaffe Staten en Indtægt; jeg vil foreslaae en Veie af 2000 Rdl. for Brandvæsenkontoirot i Justitsministeriet. Det at have indført midt i Regjeringsapparatet nogle private Kontoirot, er skadeligt; men det kan betales, thi om 2000 Rdl. ikke skalde være nok, skal jeg med Fornøielse foreslaae 3000 Rdl.; jeg vil helst foreslaae Saameget, at de fortrak, fordi det efter min Overtydning er en Plet paa hele Bestyrelsesvæsenet at have dem sid-

dende der. — Jeg sagde før, der var en Ordensfølge eller enkelte Punkter i Ordensfølgen, som ikke vare helbige, og jeg skal nævne blot et eneste Exemp.l. Under de offentlige Arbejder træde, om jeg husker ret, først Veiene frem og dernæst Jernbanerne; men Jernbanerne ere her i Landet igrunden ikke noget offentligt Arbejde; derunder maae vi strengt taget forstaae saadanne Arbejder, som udføres ved Statens Midler, men Jernbanerne udføres ikke ved Statens Midler; det er altsaa en Forvaltningsgren; den hører under Ministeriets Forvaltningsgrenene, men ikke under de offentlige Arbejder. Jeg skal imidlertid ikke i denne Henseende gjøre noget Forslag til Forandring; jeg anfører det blot for at vise; hvor vanskeligt det er at klassificere med Sikkerhed.

Naar jeg nu gaaer over til de enkelte Ministerier, skal jeg gjøre opmærksom paa, at man under Sandflugten har en Udgift til Plantning af 4500 Rdl. og en Udgift til Tilshyret med denne Plantning af 1500 Rdl. Jeg veed ikke, om man ikke finder, at deri er et Misforhold, om man ikke mener, at vi her have kjøbt Gulb for dyrt. Det var bedre at anvende Mere paa Plantningen og Mindre paa Tilshyret. Jeg skal imidlertid heller ikke her stille noget Forslag om Forandring; jeg gjorde, hvad der stod i min Magt ifjor, for at stoppe Ministeren paa denne Bane, da en ny Mand blev ansat; men han var saa ivrig derpaa, han havde en saa stor Overbeviisning om, at det var en vigtig Ting for os at vinde denne Mand, at man gik med ham og gav de 1000 Rdl. Nu at komme strax efter og forandre derpaa, vilde jeg ansee for mindre passende, og jeg skal derfor ikke foreslaae Noget derom, men kun henstille til det ærede Ministeriums Overveielse i det Hele taget, at alle disse Tilshynsfager med mindre Foretagender, hvor Tilshyret kommer til at koste næsten en Trediedeel af, hvad det hele Arbejde koster, ikke er nogen helbig Forvaltning. Der er foreslaaet under Indenrigsministeriet 1500 Rdl. som en Slags ordinair Udgift til — er det ikke Landboforeninger (En Stemme: Landmandsforsamlinger), som disse store Samlinger hedde, der udgjøre en Art Parlament og nær havde skaffet os den uhyggelige Skovsag paa Halsen? Vi gave for et Aar siden paa de